

העולם הזה

יוקדם ביום אחד, לרגל יום-הכיפורים. הגליון יופיע ברחבי הארץ ביום השלישי של השבוע ה-24 בספטמבר. ברחובות תל-אביב יהיה הגליון מצוי למכירה כבר ביום השני, היצא בחודש, בערב.

במדינה

העם

האם מסוגלים

ללמוד מהאסון?

שידורי חדשות ביום

הכיפורים הם

חיוניים, אך הממשלה

פוחדת להפעילם

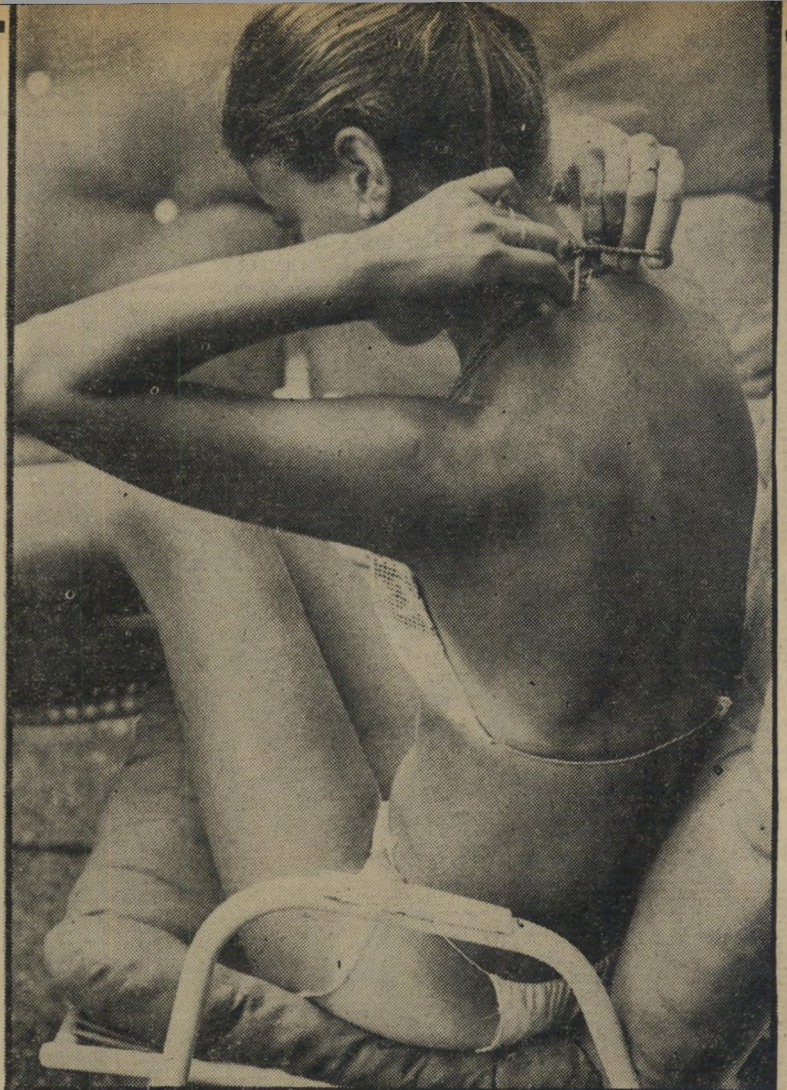
האם למדה המדינה משהו מן האסון שפקד אותה ביום המר שהפך את תשל"ד לשנה היסטורית — יום-הכיפורים? ביום-הכיפורים, ה-6 באוקטובר, היו מרוי כנים המוני האזרחים המסורתיים בבתי-הכנסת. האחרים טיילו עם נשותיהם לילדיהם ברחובות חסרי-התנועה, או ישבו בכתיים חסרי הרדיו והטלוויזיה, מנותקים מכל דאגות העולם. חוץ 24 שעות מצא את עצמם אותם האזרחים בתופת של קרבי-השיריון הגדול ביותר בהיסטוריה. לא עיירה. אין ספק שעיתוי ההתקפה המצרית-הסורית נבע במידה רבה מן ה-שיקול שניתוק כלי-התקשורת בישראל מקי שה על גיוס יעיל של צבא-המילואים שלה. אין גם ספק שניתוק זה הגביר את ההלם במדינה והיקשה על ההתארגנות. הלקח המובן-מאליו: פשוט לא ייתכן בעידן המודרני לנתק מדינה שלמה מכל צורות התקשורת במשך יממה שלמה. ניי-

הדוגמנית הישראלית

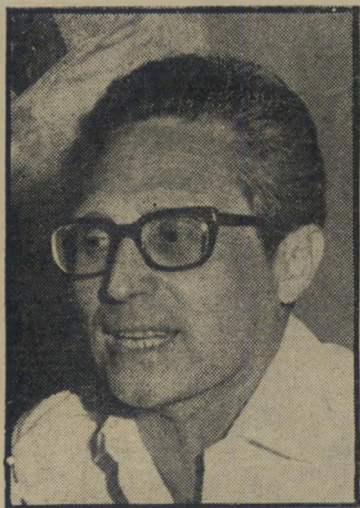
בנינה רוזנבלום, ב.חמיני"

מכוספס מוכיחה כי אין

כל תחליף למראה המינביעי

הקשר המחזה שיכבוש את חופי ישראל בשנה הבאה: חזי סים דקיקים על כל חלקה טובה פנוייה.

שרייהסברה ניתוק מוחלט

תוק זה היה אפשרי בעיירה יהודית בי מיוחד-אירופה במאה שעברה. בישראל — זוהי הזמנה לפורענות מכל הסוגים. לקח זה לא נעלם. שרייהסברה החדש, אהרון יריב, הנושא על פי החוק באחריות להפעלת חוק רשות השידור, כינס את יועציו לדון בבעיה. הוא רמו שהוא דוגל בהפעלת הרדיו ביום-כיפור. אולם מרבית היועצים פסלו את הרעיון, כנראה מחשש פן יקימו העסקנים הדתיים שערורייה. מדיאת הממשלה. יריב נהג בוהיי רות, החליט להביא את העניין להכרעה סופית בפני מליאת הממשלה. ביום רא-שון, יומיים לפני ראש-השנה, יהיה על הממשלה להחליט. לכאורה, זוהי הכרעה בעניין שולי, אך יש לו ערך סמלי, בצד חשיבותו המעשית. כי עניין זה מסמל את השאלה העיקרית שריחפה על כל שנת תשל"ד: שאלת הי יכולת של הממשלה, והמדינה כולה, לי הסיק לקחים ממה שאירע בשנה התיסטור רית המסתיימת השבוע.

מבט מאחור

החויני מתבקש ממש מאליו, תחת השמש הישראלית המשזפת. מימין: שילוב החויני עם קשירת צעיף.